

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Monika Kałużna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09.05.2017r. we W.

odwołania L. Ł.

1/ od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 18.11.2016r. znak: 470000/72/2014-SER1-O.-07- (...)

2/ od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 19.12.2016r. znak: O.-07- (...)

w sprawie L. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o odsetki od jednorazowego odszkodowania

I. zmienia zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 19.12.2016r.

i przyznaje ubezpieczonemu prawo do ustawowych odsetek z tytułu wypłaconego, na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 18.11.2016r. znak: 470000/72/2014-SER1-O.-07- (...), dalszego jednorazowego odszkodowania za okres od dnia 05.02.2015r. do dnia zapłaty, tj. do dnia 24.11.2016r.;

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala;

III. znosi koszty zastępstwa procesowego pomiędzy stronami;

IV. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony L. Ł. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 18.11.2016r., znak (...)- (...)-O.-07- (...), wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu odsetek od kwoty jednorazowego odszkodowania (23.400zł) za okres od dnia 27.01.2015r. do dnia zapłaty, tj. do dnia 24.11.2016r. Nadto wniósł o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (sprawa sygn. akt IV U 3/17)

W uzasadnieniu stanowiska podał, że w dniu 10.11.2011r. uległ wypadkowi przy pracy jak również, że organ rentowy w dniu 27.01.2015r., na skutek wniosku z dnia 27.03.2014r., przyznał mu jednorazowe odszkodowanie w wysokości 21.900zł opierając wydaną decyzję na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS z dnia 21.01.2015r., w którym ustalono u niego 30% uszczerbek na zdrowiu. Podał, że na skutek złożonego przez niego odwołania wyrokiem z dnia 29.09.2016r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał mu prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania w wysokości 23.400zł, które to świadczenie zostało

mu wypłacone w dniu 24.11.2016r. Wskazując na powyższe oraz treść regulacji art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych podał, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w płatności bowiem lekarz orzecznik a następnie komisja lekarska ZUS zaniżyli uszczerbek doznany przez niego co spowodowało konieczność wystąpienia z odwołaniem do sądu i w konsekwencji opóźnienie wypłaty świadczeń co uzasadnia żądanie wypłaty odsetek od dnia wydania pierwotnej decyzji, tj. od dnia 27.01.2015r. do dnia 24.11.2016r., tj. do dnia wypłaty świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko podał, iż decyzją z dnia 18.11.2016r. po rozpoznaniu wniosku z dnia 27.03.2014r. i w wykonaniu wyroku Sądu Rejonowego we Wrocławiu z dnia 29.09.2016r. ustalił wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania za 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 23.400zł. Podał, że na skutek złożonego

w dniu 27.03.2014r. wniosku o ustalenie jednorazowego odszkodowania w związku

z wypadkiem przy pracy z dnia 10.11.2011r. lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 24.12.2014r. ustalił 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r. i dalej, że komisja lekarska ZUS, po rozpatrzeniu zgłoszonego sprzeciwu, w orzeczeniu z dnia 21.01.2015r. także ustaliła 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Wskazał, że w związku z powyższymi ustaleniami decyzją z dnia 27.01.2015r. przyznał ubezpieczonemu jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r., od której to decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie, po rozpatrzeniu którego wyrokiem z dnia 29.09.2016r. Sąd Rejonowy we Wrocławiu zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania w wysokości 30%, w kwocie 23.400zł. Podniósł dalej, że wyrok wypłynął do organu rentowego w dniu 04.11.2016r.

w związku z czym decyzją z dnia 18.11.2016r., zgodnie z treścią wyroku, ustalił prawo do jednorazowego odszkodowania za 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Wskazując dalej na treść art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 118 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach podkreślił, że wyrok Sądu Rejonowego we Wrocławiu był ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji.

Ubezpieczony L. Ł. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 19.12.2016r., znak O.-07- (...), wnosząc

o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu odsetek od kwoty jednorazowego odszkodowania (23.400zł) za okres od dnia 27.01.2015r. do dnia zapłaty, tj. do dnia 24.11.2016r. w kwocie 3.209,97zł. Nadto wniósł o zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania

w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (sprawa sygn. akt IV U 92/17)

W uzasadnieniu stanowiska podał, że w dniu 10.11.2011r. uległ wypadkowi przy pracy jak również, że organ rentowy w dniu 27.01.2015r., na skutek wniosku z dnia 27.03.2014r., przyznał mu jednorazowe odszkodowanie w wysokości 21.900zł opierając wydaną decyzję na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS z dnia 21.01.2015r., w którym ustalono u niego 30% uszczerbek na zdrowiu. Podał, że na skutek złożonego przez niego odwołania wyrokiem z dnia 29.09.2016r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał mu prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania w wysokości 23.400zł, które to świadczenie zostało mu wypłacone w dniu 24.11.2016r. Wskazując na powyższe oraz na treść regulacji art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 01.02.1999r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustalaniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 12, poz. 104) i art. 118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podał, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w płatności bowiem odpowiada on za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji co było konsekwencją błędnej oceny jego zdolności do pracy przez lekarza orzecznika i komisję lekarską. Podkreślił, że dołożył należytych starań przedkładając wymagane dokumenty konieczne do wydania decyzji i dalej, że biegli sądowi powołani w postępowaniu sądowym zapoznali się z dokumentacją medyczną, którą również dysponował organ rentowy. Zarzucił, że w chwili pierwotnej decyzji organ rentowy miał wszystkie potrzebne dane

pozwalające na wydanie decyzji zgodnej z prawem w związku z czym ponosi winę za nie wydanie decyzji w terminie co uzasadnia żądanie wypłaty odsetek od dnia wydania pierwotnej decyzji, tj. od dnia 27.01.2015r. do dnia 24.11.2016r., tj. do dnia wypłaty świadczenia w kwocie 3.209,97zł.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko podał, iż decyzją z dnia 19.12.2016r. odmówił wnioskodawcy prawa do odsetek od odszkodowania. Wskazując na treść art. 85 ust. 1 ustawy

z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 118 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w sprawie uważa się dzień wpływu prawomocnego orzeczenia sądu do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Podał, że na skutek złożonego w dniu 27.03.2014r. wniosku o ustalenie jednorazowego odszkodowania

w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 10.11.2011r. lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu

z dnia 24.12.2014r. ustalił 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r. i dalej, że komisja lekarska ZUS, po rozpatrzeniu zgłoszonego sprzeciwu, w orzeczeniu z dnia 21.01.2015r. także ustaliła 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Wskazał, że w związku z powyższymi ustaleniami decyzją z dnia 27.01.2015r. przyznał ubezpieczonemu jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r., od której to decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie, po rozpatrzeniu którego wyrokiem z dnia 29.09.2016r. Sąd Rejonowy we Wrocławiu zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania w wysokości 30%, w kwocie 23.400zł. Podniósł dalej, że wyrok wypłynął do organu rentowego w dniu 04.11.2016r.

w związku z czym decyzją z dnia 18.11.2016r., zgodnie z treścią wyroku, ustalił prawo do jednorazowego odszkodowania za 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zachowując termin 30 dni od wpływu do ZUS prawomocnego wyroku. Jednocześnie zarzucił, że Sąd Rejonowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 29.09.2016r. nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieterminową wypłatę świadczenia i nie orzekł o obowiązku wypłaty odsetek.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 02.03.2017r. sprawa sygn. akt IV U 92/17 połączona została do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą sygn. akt IV U 3/17.

Sąd ustalił stan faktyczny:

W dniu 10.11.2011r. ubezpieczony L. Ł. uległ wypadkowi przy pracy.

Decyzją z dnia 27.01.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego z dnia 27.03.2014r., przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy jakiemu uległ w dniu 10.11.2011r. za 30% uszczerbek na zdrowiu w wysokości 21.900zł, opierając rozstrzygnięcie na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS z dnia 21.01.2015r.

Orzeczeniem z dnia 21.01.2015r. komisja lekarska ZUS ustaliła u ubezpieczonego 30% długotrwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 27.01.2015r., w aktach ZUS

- orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 21.01.2015r., w aktach ZUS

Od wydanej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (sygn. akt IV U 188/15).

Wyrokiem z dnia 29.09.2016r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonemu prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r.

w wysokości 30%, w kwocie 23.400zł i orzekł o kosztach postępowania.

Wydając w/w wyrok Sąd uwzględnił dokumentację zawartą w aktach ZUS-u wraz z dokumentacją medyczną oraz opinie biegłych sądowych z zakresu kardiologii i chirurgii naczyniowej. Biegli sądowi sporządzili opinie na podstawie dokumentacji zawartej w aktach sprawy w tym w aktach ZUS, na podstawie uzyskanego wywiadu i po przeprowadzonym badaniu ubezpieczonego.

Prawomocny wyrok Sądu Rejonowego we Wrocławiu wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w dniu 04.11.2016r.

Dowód: - odwołanie, w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV U 188/15

- wyrok Sądu Rejonowego z dnia 29.09.2016r., k. 8 i 25 oraz w aktach ZUS wraz z potwierdzeniem wpływu

i w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV U 188/15

- protokół rozprawy dnia 29.09.2016r., w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV U 188/15

- opinie biegłych sądowych, w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV U 188/15

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. realizując wyrok Sądu Rejonowego z dnia 29.09.2016r. decyzją z dnia 18.11.2016r. znak (...) - (...) - O.-07- (...) przyznał ubezpieczonemu L. Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27.03.2014r., prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania - z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r. - za 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 23.400zł.

Dowód: - decyzja z dnia 18.11.2016r., k. 7 oraz w aktach ZUS

Pismem z dnia 05.12.2016r. (data stempla pocztowego) ubezpieczony zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. o wypłatę odsetek od zasądzonego przez sąd dalszego jednorazowego odszkodowania w wysokości 23.400zł za okres od 31 dnia od złożenia wniosku o wypłatę jednorazowego odszkodowania do dnia zapłaty, tj. do dnia 24.11.2016r.

Dowód: - wniosek o wypłatę odsetek, w aktach ZUS

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 19.12.2016r. znak O.-07- (...) odmówił wypłacenia ubezpieczonemu odsetek od odszkodowania wskazując w uzasadnieniu, iż decyzję przyznającą prawo do jednorazowego odszkodowania wydano w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do jej wydania a okolicznością tą był wpływ do oddziału w dniu 04.11.2016r. prawomocnego wyroku sądu.

Dowód: - decyzja z dnia 19.12.2016r., k. 27-28 i 33-34

Kwota 23.400zł tytułem dalszego jednorazowego odszkodowania została wypłacona ubezpieczonemu w dniu 24.11.2016r.

okoliczność bezsporna

Sąd zważył:

Odwołania zasługują w części na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 1242 ze zm.) przyznanie lub odmowa przyznania jednorazowego odszkodowania oraz ustalenie jego wysokości następuje w drodze decyzji Zakładu.

Jak wynika przy tym z treści art. 15 ust. 2 pkt 1) powołanej ustawy decyzję, o której mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 4, Zakład wydaje w ciągu 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarza orzecznika lub komisji lekarskiej.

Stosownie do w/w regulacji nie budzi zatem wątpliwości, iż decyzja w sprawie przyznania lub odmowy przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy powinna być wydana w ciągu 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarza orzecznika lub komisji lekarskiej.

Odnosząc powołane regulacje do stanu faktycznego sprawy podkreślenia wymaga, iż jak wynika z przeprowadzonych ustaleń faktycznych na skutek złożonego przez ubezpieczonego wniosku z dnia 27.03.2014r. o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy orzeczeniem z dnia 21.01.2015r. komisja lekarska ZUS ustaliła u ubezpieczonego 30% długotrwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r.

Tym samym 14 - dniowy termin na wydanie decyzji w sprawie przyznania lub odmowy przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy liczony od dnia 21.01.2015r. upłynął z dniem 04.02.2015r.

W określonym terminie, tj. w dniu 27.01.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wydał wprawdzie decyzję, którą przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy jakiemu uległ w dniu 10.11.2011r. za 30% uszczerbek na zdrowiu w wysokości 21.900zł, jednak decyzja ta nie uwzględniała faktycznego uszczerbku na zdrowiu jakiego w wyniku zdarzenia wypadkowego doznał ubezpieczony.

Z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, że na skutek wniesionego przez ubezpieczonego odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 27.01.2015r.

wyrokiem z dnia 29.09.2016r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i (...), w sprawie sygn. akt IV U 188/15, zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonemu prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r. w wysokości 30%, w kwocie 23.400zł.

Co istotniejsze jak wynika z przeprowadzonych ustaleń faktycznych wydając w/w wyrok Sąd uwzględnił dokumentację zawartą w aktach ZUS-u wraz z dokumentacją medyczną oraz opinie biegłych sądowych z zakresu kardiologii i chirurgii naczyniowej, przy czym biegli sądowi sporządzili opinie, co do zasady, na podstawie dokumentacji zawartej w aktach sprawy w tym

w aktach ZUS wraz z dokumentacją medyczną a także na podstawie uzyskanego wywiadu i po przeprowadzonym badaniu ubezpieczonego. Do akt sprawy nie została złożona żadna dodatkowa dokumentacja medyczna w tym nowe wyniki badań ubezpieczonego co uzasadnia uznanie, że biegli sądowi wydając opinie w sprawie oparli się zasadniczo na tej samej dokumentacji medycznej (zawartej w aktach ZUS), którą dysponował organ rentowy na dzień wydania orzeczenia przez komisję lekarską ZUS. Powyższa zaś okoliczność ma istotne znaczenie

w niniejszej sprawie. Uzasadnia bowiem uznanie, że organ rentowy, dysponując niezbędną dokumentacją, miał możliwość dokonania prawidłowej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego

i wymiaru doznanego przez niego w wyniku wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r. uszczerbku na zdrowiu już na etapie prowadzonego przez siebie postępowania a w konsekwencji i wydania prawidłowej decyzji uwzględniającej całkowity uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego.

Tym samym uznać należało, że opóźnienie w ustaleniu prawa ubezpieczonego do świadczenia (pełnego) w postaci jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy było spowodowane okolicznościami, za które odpowiada organ rentowy a wynikającymi

z błędnego orzeczenia komisji lekarskiej ZUS w sprawie wysokości uszczerbku na zdrowiu.

Tym samym termin do wydania decyzji w sprawie należnego ubezpieczonemu świadczenia i jego wypłaty nie może być liczony, jak przyjął to organ rentowy, od dnia doręczenia organowi rentowemu prawomocnego orzeczenia sądu – wyroku z dnia 29.09.2016r., ale musi być liczony od dnia, w którym organ rentowy, gdyby działał prawidłowo, powinien był ustalić prawo do świadczenia. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - III Wydział Pracy i (...) z dnia 5 listopada 2015 r. w sprawie sygn. akt III AUa 896/15)

W niniejszej sprawie podkreślenia jednocześnie wymaga, iż zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 121 ze zm.) jeżeli Zakład Ubezpieczeń Społecznych - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych

z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Powołany przepis stanowi materialnoprawną podstawę wypłaty odsetek przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, która w sposób kompleksowy reguluje przesłanki nabycia przez ubezpieczonego prawa do odsetek od świadczenia z ubezpieczeń społecznych, przyznanego lub wypłaconego przez organ rentowy z naruszeniem obowiązujących terminów.

Na gruncie powołanego przepisu podkreślenia przy tym wymaga, że za uchybienie terminowi w rozumieniu tego przepisu uważa się zarówno niewydanie w ustawowo określonym czasie decyzji przyznającej prawo, jak i wydanie błędnej decyzji (odmawiającej owego prawa, mimo spełnienia przez wnioskodawcę warunków jego uzyskania lub przyznającej prawo

w mniejszym zakresie niż uzasadniają to okoliczności sprawy), następnie zmienionej przez sąd w postępowaniu odwoławczym (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 1998 r., II UKN 171/98, OSNAPiUS 1999 nr 16, poz. 521; z dnia 9 marca 2001 r., II UKN 402/00, OSNAPiUS 2002 nr 20, poz. 501).

Organ rentowy jest zobowiązany do uiszczenia odsetek od należności głównej zarówno wtedy, gdy można przypisać mu winę w zaistniałym uchybieniu terminowi do ustalenia prawa lub wypłaty świadczenia, jak i wtedy, gdy opóźnienie jest konsekwencją zdarzeń od niego zależnych, choć niezawinionych (wyroki z dnia 7 października 2004 r., II UK 485/03, OSNP 2005 nr 10, poz. 147 i z dnia 21 kwietnia 2009 r., I UK 345/08, LEX nr 551000). Przekroczenie terminu do ustalenia prawa lub wypłaty świadczenia może zaś być następstwem uchybień organu rentowego w zakresie wykładni lub stosowania prawa materialnego albo naruszenia przepisów postępowania.

Podkreślenia wymaga także stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 7 października 2004r. (II UK 485/03, OSNP 2005 nr 10, poz. 147), w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że do przewidzianego w art. 85 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wyłączenia obowiązku wypłaty odsetek nie jest wystarczające wykazanie, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ponosi winy w powstaniu opóźnienia. Oznacza to, że jeżeli organ rentowy wydaje bezprawną decyzję o odmowie wypłaty świadczenia w sytuacji, gdy możliwe było wydanie decyzji zgodnej z prawem, a w szczególności, gdy ubezpieczony wykazał wszystkie przesłanki świadczenia, to opóźnienie nie jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności

w rozumieniu art. 85 ust. 1 zdanie drugie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odnosząc powyższe regulacje do stanu faktycznego sprawy podkreślenia wymaga, iż – jak już zaznaczono powyżej – organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nie wydanie

w terminie prawidłowej decyzji co do wysokości należnego ubezpieczonemu jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r.

Tym samym ubezpieczonemu przysługuje prawo do ustawowych odsetek z tytułu wypłaconego, na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 18.11.2016r. znak: 470000/72/2014-SER1-O.-07- (...), dalszego jednorazowego odszkodowania za okres od dnia 05.02.2015r. do dnia zapłaty, tj. do dnia 24.11.2016r.

Należy bowiem wyraźnie podkreślić, że decyzja organu rentowego z dnia 18.11.2016r. przyznająca ubezpieczonemu prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania - z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 10.11.2011r. - za 30% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 23.400zł stanowi realizację wyroku Sądu Rejonowego z dnia 29.09.2016r., który to wyrok - jak zaznaczono powyżej - wydany został na podstawie okoliczności faktycznych, które istniały już w chwili wydawania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji z dnia 27.01.2015r., zaś biegli sądowi sporządzili opinie na podstawie tej samej dokumentacji medycznej ubezpieczonego, którą dysponował organ rentowy w chwili wydawania orzeczenia przez komisję lekarską ZUS.

Tym samym przyjęć należało, iż podstawą przyznania przez sąd prawa do dalszego jednorazowego odszkodowania nie były nowe, nieznanne organowi rentowemu okoliczności

i fakty, ale fakty, które mogły zostać przez organ rentowy a de facto przez komisję lekarską ZUS, w sposób prawidłowy zinterpretowane i na podstawie których mogła ona wydać prawidłową decyzję w przedmiocie przyznania ubezpieczonemu - w prawidłowej wysokości - jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W rezultacie uznać należało, iż nie zachodziła po stronie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych potrzeba oczekiwania na wydanie prawomocnego orzeczenia sądowego albowiem wszelkie podstawy do przyznania ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania w pełnej wysokości istniały w dacie wydania decyzji (z 27.01.2015r.) przyznającej w/w świadczenie jedynie za 30% uszczerbku na zdrowiu. Tym samym nieuzasadnione są twierdzenia organu rentowego jakoby dopiero prawomocny wyrok tut. Sądu był ostatnią okolicznością konieczną do wydania decyzji.

Powyższe zaś uzasadniało przyznanie ubezpieczonemu prawa do ustawowych odsetek z tytułu wypłaconego, na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 18.11.2016r. znak: 470000/72/2014-SER1-O.-07- (...), dalszego jednorazowego odszkodowania za okres od dnia 05.02.2015r. do dnia zapłaty, tj. do dnia 24.11.2016r.

Zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 12, poz. 104) okres opóźnienia

w ustaleniu prawa do świadczeń i ich wypłacie, dla których przepisy określające zasady ich przyznawania i wypłacania przewidują termin na wydanie decyzji, liczy się od dnia następującego po upływie terminu na wydanie decyzji.

W niniejszej sprawie jak już zaznaczono w części wstępnej rozważań termin na wydanie decyzji wynosił 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarza orzecznika lub komisji lekarskiej. Ponieważ zaś orzeczenie komisji lekarskiej ZUS wydane zostało w dniu 21.01.2015r.

termin na wydanie decyzji upłynął w dniu 04.02.2015r., co uzasadniało przyznanie odsetek ustawowych od dnia kolejnego tj. od dnia 05.02.2015r. do dnia zapłaty, tj. do dnia 24.11.2016r.

Podkreślenia przy tym wymaga, iż jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia

24 marca 2011r. w sprawie sygn. akt I UZP 2/11 (OSNP 2011/19-20/255) „brak orzeczenia organu odwoławczego o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, o którym mowa w art. 118 ust. 1 a ustawy z dnia

17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (...) nie pozbawia ubezpieczonego prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia”.

Jednocześnie w uzasadnieniu w/w wyroku Sąd Najwyższy podał, iż „(...) niezamieszczenie w sentencji wyroku orzeczenia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do

wydania decyzji oznacza, iż sąd w istocie nie wyjaśnił i nie rozstrzygnął tej kwestii. W kolejnym procesie sądowym, w którym wnioskodawca domaga się wypłaty odsetek od przyznanego z opóźnieniem świadczenia, dopuszczalne, a wręcz konieczne, jest prowadzenie postępowania dowodowego na tę okoliczność.”

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 19.12.2016r. (decyzja odmawiająca prawa do odsetek) i przyznał ubezpieczonemu prawo do ustawowych odsetek z tytułu wypłaconego, na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 18.11.2016r. znak: 470000/72/2014-SER1-O.-07- (...), dalszego jednorazowego odszkodowania za okres od dnia 05.02.2015r. do dnia zapłaty, tj. do dnia 24.11.2016r. (punkt I wyroku)

W pozostałym zakresie odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 19.12.2016r. Sąd oddalił.

Sąd oddalił również w całości odwołanie ubezpieczonego od decyzji organu rentowego z dnia 18.11.2016r. bowiem jak wynika z treści w/w decyzji stanowiła ona de facto jedynie realizację prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 29.09.2016r. i co istotniejsze nie zawierała rozstrzygnięcia o należnych ubezpieczonemu odsetkach ustawowych, gdyż orzeczenie w tym zakresie na skutek wniosku ubezpieczonego z dnia 05.12.2016r. zawarte zostało przez organ rentowy dopiero w decyzji z dnia 19.12.2016r.

W tym zakresie podkreślenia bowiem wymaga, iż zakres kognicji sądu i przedmiot rozpoznania sądowego wyznacza treść decyzji organu rentowego, zaś w sprawie, w której wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego, przedmiot sporu nie może wykraczać poza treść wydanej decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2009 r., III UK 44/09, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2009r., II UK 234/08).

Skoro zaś przedmiotem decyzji organu rentowego z dnia 18.11.2016r. nie była kwestia należnych ubezpieczonemu odsetek ustawowych od przyznanej kwoty dalszego jednorazowego odszkodowania – sam wniosek o przyznanie w/w odsetek ubezpieczony złożył dopiero w dniu 05.12.2015r. a zatem po wydaniu przedmiotowej decyzji – to brak było konsekwentnie podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego od w/w decyzji poprzez jej zmianę zgodnie z treścią wniesionego odwołania.

Z uwagi na powyższe odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 18.11.2016r. nie zasługiwało na uwzględnienie i jako takie podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje uzasadnienie w art. 100 k.p.c. W toku niniejszego postępowania na koszty poniesione przez ubezpieczonego i organ rentowy – w przypadku każdego z odwołań złożyło się wynagrodzenie pełnomocników stron, przy czym uwzględnieniu w toku postępowania podlegało odwołanie ubezpieczonego od jednej z zaskarżonych decyzji. Tym samym uznać należało, że żądanie ubezpieczonego podlegało uwzględnieniu jedynie w części, tj. w zakresie odwołania od decyzji z dnia 19.12.2016r. zaś w przypadku odwołania od decyzji z dnia 18.11.2016r. uwzględnione zostało stanowisko organu rentowego, co w rezultacie uzasadniało, na podstawie art. 100k.p.c., zniesienie kosztów zastępstwa procesowego pomiędzy stronami.

W tych okolicznościach Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie IV wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).